

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 31Csp/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119261613
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:6119261613.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou v právnej veci sporu žalobcu: R Collectors, s.r.o., IČO: 50094297, Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, proti žalovanej: T. Š.Á., W. XX.X.XXXX, M. F. Š. XX, M., o zaplatenie sumy 4.669,54 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.160,- eur, úrok z omeškania v sume 0,67 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.160,- eur od 12.4.2016 do zaplatenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieta.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručitou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 3.4.2019, postúpenou najvyššiemu súdu dňa 15.7.2019, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu 3.930,09 eur, dlžné úroky z istiny 709,80 eur, úrok z omeškania 5,05% ročne zo sumy 3.930,09 eur od 12.4.2016 do zaplatenia, poplatky 29,65 eur a náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere č. 1472717250, ktorej súčasťou boli Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Žalovaná podpísom na Zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentami oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy poskytol predchodca žalobcu žalovanej peňažné prostriedky v sume 4.000,- eur. Žalovaná sa zaviazala v stanovenej lehote vrátiť predchodcovi žalobcu istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvy ("úver"). Žalovaná neplnila úver riadne a včas, z ktorého dôvodu predchodca žalobcu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 11.4.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná dlžnú sumu úveru neuhradila, a to ani len čiastočne.

3. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 12.2.2020, pričom vykonal dokazovanie oboznámením žalobcom do spisu doložených listinných dôkazov, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu i žalovanej, ktorí o odročenie pojednávania nežiadali, pričom zistil nasledujúci skutkový stav.

4. Z obsahu zmluvy o úvere dobrá pôžička zo dňa 8.7.2014 (ďalej aj "zmluva"), plynie, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej na jej základe úver vo výške 4.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 120-tich mesačných splátkach vo výške 92,- eur, splatných vždy do 15-teho dňa v mesiaci. Termín konečnej splatnosti úveru bol v Zmluve uvedený 15.7.2024. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 25,12% ročne, v zmluve bola uvedená RPMN 28,22% a priemerná RPMN 17,94%.

V zmluve bola ešte uvedená celková čiastka úveru 10.963,46 eur. Zmluva bola uzatvorená bez poistenia schopnosti splácať úver. Výzvou zo dňa 15.3.2016, odoslanou žalovanej, vyzval predchodca žalobcu žalovanú na úhradu pohľadávky po splatnosti, s tým, že ak nebude uhradená v lehote 15 dní od doručenia, je banka oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným (výzva čl. 18, podací hárok čl. 19). Následne výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 11.4.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že úverová pohľadávka sa stáva k 11.4.2016 predčasne splatnou v celom rozsahu a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy (výzva čl. 16, fotokópia nedoručeném obálky čl. 17). Žalovaná na predmetný úver zaplatila podľa tvrdení žalobcu (vyjadrenie čl. 69), ako aj podľa výpisu právneho predchodcu žalobcu Aktuálny stav úveru ku dňu 28.9.2018 (na čl. 20 - „Zaplatené splátky“) celkom sumu 1.154,- eur, keď posledná splátka bola uhradená pred zosplatením úveru dňa 20.10.2015 v sume 30,- eur (rovnako vyjadrenie žalobcu čl. 69). Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2018 bola pohľadávka zo Zmluvy postúpená na súčasného žalobcu (Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 6.8.2018 čl. 5-13).

5. Súd prejednávajúcu vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov.

6. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.; Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2, písm. c), j) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa ustanovenia § 52 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom od 01.04.2015), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu omeškania, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1995-87/znenie-20100701>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 54a OZ v znení účinnom od 5.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 879v OZ (účinný od 5.12.2018 - novela OZ zákonom č.343/2018 Z.z, ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov), konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

7. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady lex specialis derogat legi generali má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy (v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 veta posledná OZ) sa pritom nevzťahuje len na vzťahy založené po jeho účinnosti. Uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť dňom 01.04.2015, pričom právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenie, preto sa od jeho účinnosti vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21.04.2015, v ktorom dovolací súd uviedol, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

8. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom

úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Prístupujú ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je v zmluve uvedený. Zmluva síce obsahuje položku pod označením „celková čiastka úveru“ v sume 10.963,46 eur, avšak toto nemožno považovať za správne uvedenie zákonom vyžadovanej povinnej náležitosti zmluvy. Jednak, zákonom požadovaná náležitosť zmluvy je uvedenie „celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“, a nie uvedenie „celkovej čiastky úveru“, čo je úplne iný termín a tomuto zodpovedá suma 4.000,- eur. Okrem toho, z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je zrejmé, že zákon vyžaduje tento údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, uvedením konkrétnej sumy v správnej výške. Suma 10.963,46 eur však nepredstavuje správnu výšku celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ v zmysle zmluvy zaplatiť vychádzajúc z ostatných náležitostí zmluvy (počtu splátok a ich výšky). Súčinom počtu splátok 120 a ich výšky 92,- eur totiž dospejeme k sume 11.040,- eur, ktorá je sumou, ktorú mohol poskytovateľ úveru od žalovaného v zmysle zmluvy požadovať, a ktorá je tak správnu sumou „celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Zo všetkého uvedeného dospel súd k záveru, že zmluva neobsahuje uvedenú povinnú náležitosť. V zmluve tiež chýba náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ak by sa i požadovaný údaj uvádzal v obchodných podmienkach, uvedené by nepostačovalo, pretože z dôvodu, že ide o náležitosť zmluvy vyžadovanú zákonom, uvedený údaj musí byť uvedený zreteľne a výslovne v rámci ustanovení zmluvy, kde uvedený nie je.

9. Vo vyššie uvedenom prípade sa tak spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej.

10. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súd nevytýkal absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale neuvedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a údaju o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuvedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (resp. uvedenie nesprávneho údaju v nižšej ako skutočnej sume), môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov. Zároveň je súd toho názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch ku dňu uzavretia zmluvy jednoznačne určoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v prípade absencie čo i len jednej z náležitostí je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

11. S poukazom na dátum podania žaloby (dátum začatia konania) súd skúmal aplikujúc ustanovenie § 54a OZ v spojení s ustanovením § 879v OZ i rozsah premlčania práva žalobcu. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach, tak ako tomu bolo v tu prejednávanej veci. V takom prípade môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou v zmysle dohody účastníkov zmluvy. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plynie samostatne odo dňa ich splatnosti (§ 103 OZ).

12. K výkladu ustanovenia § 103 OZ súd dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/261/2017-51 zo dňa 23.01.2018, v ktorom odvolací súd vyslovil záver, že „podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach,

začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka).

13. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že nárok žalobcu nie je možné priznať ani v ďalšej časti (premlčaných splátok úveru), keďže ide o právo vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré nie je možné v zmysle § 54a OZ bez ďalšieho vymáhať. Keďže ustanovenie § 54a OZ nadobudlo účinnosť 5.12.2018, je nevyhnutné ho ex offa aplikovať na všetky konania začaté po jeho účinnosti vrátane tejto veci. Keďže bolo dohodnuté plnenie v splátkach, v zmysle § 103 OZ začala plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok (trojročná) odo dňa ich splatnosti, t.j. od 15. dňa v mesiaci, a to bez ohľadu na predčasné zosplatnenie úveru. Z uvedeného vyplýva, že premlčané boli všetky neuhradené splátky splatné 3 roky pred podaním žaloby (3.4.2019), konkrétne všetky neuhradené splátky splatné do 15.3.2016, vrátane. Veriteľ nemôže vyhlásením mimoriadnej splatnosti k 11.4.2016 spôsobiť neskoršiu splatnosť už pred tým splatných splátok, a to s poukazom na ustanovenie § 103 OZ, ktoré jednoznačne pri úprave premlčania určuje, že v prípade dohodnutia plnenia v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. V prípade splátok splatných dňa 15.3.2016 a skôr bola teda žaloba podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej doby (§ 103 prvá veta OZ v spojení s §100 ods. 1 a § 101 OZ). Do dátumu 15.3.2016 vrátane mala žalovaná zaplatiť na splátkach sumu 1.840,- eur (20 splátok x 92,- eur). Dosiaľ bola na úver uhradená suma 1.154,- eur. Z uvedeného vyplýva, že sú premlčané splátky úveru v sume celkom 686,- eur (splátky splatné 15.8.2015 až 15.3.2016), ktoré nemožno žalobcovi v zmysle vyššie citovaných ustanovení priznať, pre ich nevymáhateľnosť. Uvedenú sumu nároku žalobcu nemožno pritom priznať vrátane príslušenstva pohľadávky, keď v prípade nepriznania istiny z dôvodu premlčania nároku, nie je možné priznať ani k istine prísluňajúce prísluňstvo ako akcesorický nárok.

14. Ako už súd uviedol, v prejednávanej veci sa spotrebiteľský úver poskytnutý právny predchodcom žalobcu žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplataenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej, odrátajúc tiež nevymáhateľnú časť nároku z dôvodu premlčania. Keďže žalovaná z poskytnutého úveru vo výške 4.000,- eur zaplatila nesporene celkom sumu 1.154,- eur, a sumu 686,- eur nemožno z úveru vymáhať, súd jej vo výroku I. rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi (ktorý je z dôvodu postúpenia pohľadávky v konaní aktívne vecne legitimovaný) zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 2.160,- eur (4.000,- eur - 1.840,- eur) a vo zvyšku žalobu vo výroku II. rozsudku ako nedôvodnú zamietol. Súd priznal žalobcovi i vyčíslený úrok z omeškania za dobu do zosplatnenia v sume 0,67 eur, a to za omeškané splátky do 15.8.2015, keď žalovaná bola nesporene v omeškani a súd sa stotožňuje s výpočtom tohto úroku uvedeným v tabuľke vo vyjadrení žalobcu na čl. 69 spisu. Súd žalobcovi nepriznal vyčíslený úrok z omeškania za neskôr splatné splátky úveru, keď tieto boli vzhľadom na vyššie uvedené ku dňu podania žaloby premlčané.

15. Pretože sa žalovaná s peňažným plnením dostala do omeškania, súd jej uložil tiež povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy priznanej istiny 2.160,- eur od 12.4.2016, keď úver sa stal v celom rozsahu splatný riadnym a nesporným zákonným zosplatnením predchodcom žalobcu po predchádzajúcej výzve dňom 11.4.2016 a do omeškania s celou neuhradenou zosplatnenou istinou sa žalovaná dostala dňom 12.4.2016. Výšku úroku z omeškania určuje nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorá výška úroku z omeškania v aplikovateľnom znení, je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca tak má nárok na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne (t. j. 5% + 0,00%), nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 11.4.2016 bola 0,00 %. Z uvedeného dôvodu súd zamietol nárok žalobcu aj v časti uplatňovaného úroku z omeškania 0,05% ročne, keď žalobca si uplatňoval nárok na úrok z omeškania 5,05% ročne.

16. Vzhľadom na výšku sumy, ktorú má žalovaná v zmysle rozhodnutia plniť, umožnil jej súd plnenie v dlhšej lehote v trvaní 30 dní v zmysle § 232 ods. 3 CSP.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu zodpovedajúcom jeho úspechu v konaní. Žalobca sa žalobou domáhal priznania sumy istiny 3.959,74 eur (istina + poplatok), priznaná mu bola suma 2.160,- eur, čo predstavuje úspech žalobcu 55%, ktorému zodpovedá úspech žalovanej 45%, a teda čistý úspech žalobcu predstavuje 10%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP). Odvolanie podané žalovanou by však nemalo právne účinky, keďže sa práva podať odvolanie vzdala po vyhlásení rozhodnutia do zápisnice súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).